

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Cisterciensi, apostolicæ sedis Legato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ciam de viris religiosis credere vix possumus, quia tamen, si verum est quod asseritur, non sine gravi iactura libertatis ecclesiasticae debilitari posset per illud nervus canonicae disciplinae, universitati vestrae per apostolica scripta mandamus & districte praecipimus quatenus super hoc inquiratis diligentissime veritatem, & Abbates sive Priores monasteriorum illorum quae taliter inveneritis celebrasse suspensos ad praesentiam nostram ad satisfaciendum de tanto contemptu sublato cujuslibet contradictionis & appellationis auctoritatu per censuram ecclesiasticam accedere compellatis, monasteria ipsa simili censura cogentes ut secundum mandatum venerabilium fratrum nostrorum Londoniensis Episcopi & coexecutorum suorum inviolabiliter praelibatum interdictum observent, non obstante quolibet privilegio, cum nec possit mandato apostolicae auctoritatis obviare, qua semper salva hujusmodi privilegia conceduntur. Quod si non omnes &c. singuli vestrum ea nihilominus exequantur &c. Datum Laterani 1 x. Kalend. Martij, pontificatus nostri anno undecimo.

Vide supra epist. 141. 214. in infra lib. 11. epist. 9.

ABBATI CISTERCIENSI,
apostolica sedis Legato.

Grave gerimus & indignum quod cum monasteria tui ordinis per Angliam constituta interdictum ecclesiasticum &c. ut in alia usque canonica disciplina, venerabilibus fratribus nostris Episcopis per Angliam constitutis districte dedimus in praecipitis ut super hoc inquirant diligentissime veritatem, & Abbates sive Priores monasteriorum illorum, quae taliter invenerint celebrasse &c. usque per censuram ecclesiasticam venire compellant, monasteria ipsa simili censura cogentes ut secundum mandatum venerabilium fratrum nostrorum Londoniensis Episcopi & coexecutorum suorum &c. ut in alia usque conceduntur. Quia vero tanto reputamus indignius hoc a Cisterciensi ordine sustinere quanto minus apostolica sedes & nos meruimus apud illum ut pro gratia nobis injuriam & contemptum rependeret pro honore, propter quod, nisi rationabilem animi nostri motum ille zelus ferventissimae caritatis quem circa te aliosque religiosos ejusdem ordinis gerimus temperaret, hujusmodi temeritatis actores graviori curavissimus animadversione punire, discretionem tuam monemus attentius & hortamur, per apo-

Epist. 166. De eadem re. Venerabilis pater.

stolica tibi scripta mandantes quatinus super eo dolens & moerens quod ex tuo videtur hortatu tantus provenisse contemptus, quandoquidem, sicut ipse nobis per tuas dudum litteras intimasti, & nos per nostras super hoc familiari ratiocinatione iurgavimus, appellandi causas & audaciam celebrandi consultus consulentibus suggestisti, eum de mandato quod superius est expressum accipias intellectum ut sic alios tui ordinis a simili culpa praeserves ne poenam similem seu forsitan graviorem illa quae nunc istis infligitur ad ipsos contingat extendi, quia profecto si secus, quod non credimus, attentares, caput & membra, juxta quod hoc vel illa peccassent, castigatione debita puniremus. Datum Laterani 1 x. Kal. Martij, pontificatus nostri anno undecimo.

MELDENSI ELECTO, ET
Abbati sanctae Genovefae, & Guillelmo Archidiacono Parisiensi.

Epist. 161. De electione Episcopi Virdunensis.

Dilectus filius magister Herbertus Virdunensis Canonicus in nostra protulit praesentia constitutus quod necaro dudum in armis Episcopo Virdunensi, Decanus & Capitulum Virdunensis Ecclesiae foraneorum & quorundam residentium quoque fratrum, qui studiorum vel aliis necessariis causis aberant, captantes, ut videbatur, absentiam, octavum diem sepulturae Pontificis interempti ad eligendum sibi pastorem praeproperè statuerunt, in quo videlicet die idem magister casu non vocatus interfuit, eoque cum aliis ingressu Capitulum, Decanus primo verbo ad electionem spectante dixit se ac alios in Primicerium consensisse, continuoque in aure Archidiaconi secreto susurrans sermonem iteravit consimilem, quibusdam subjungendo dicentibus id quod ille dixerat verum esse. Cumque protinus Primicerium ipsum pro persolvendis debitis praedecessoris sui rogare coepissent, magister memoratus admirans si adeo processum fuisset ab eis, inquit Decano non esse ita praecipitanter sed cum diligenti deliberatione ante nominationem super electione tractandum, Cancellario respondente quod de ipso jam antea pertractarant. Ad haec igitur ipse magister facti novitate per motus surrexit, & accedens propius auctoritate coepit apostolica prohibere ne quid contra canonicam formam fieret, appellare intendens & appellationis causas nihilominus assignare. Plurimi autem audito quod auctoritatem apostolicam no-

